

Geef deze gezichten een naam (82)

Marco Kleijer

Uitgelicht

In dit deel van “Geef deze gezichten een naam” willen we Jan Aarsen uitlichten.

Jan werd op 2 maart 1924 geboren in Putten uit het huwelijk van Jan Aarsen en Gerritje Bronkhorst.

Jan trouwde op 8 januari 1954 in Putten met Minke Honig. Zij was een dochter van Johannes Marinus Honig en Tiette Vrolijk.

Van Jan hebben we 1 pasfoto waarbij hij door 10 personen werd herkend.

Erelid P.P.V.

Jan is lang lid geweest van de Puttense Pluimveevereniging. In het jubileumboek van 1993 ter gelegenheid van het 75-jarige bestaan van de P.P.V. vinden we een interview met hem.

“Bij het betreden van de huiskamer met onze blik iets opzij gericht, ontdekten we een ruim bemeten oorkonde aan de muur, waarop stond vermeld, dat het erelidmaatschap verdiend was, door zich meer dan 30 jaar in te zetten voor het tatoueren van konijnen. Een niet altijd even eenvoudig baantje, waarbij gemakkelijk fouten gemaakt konden worden. Het tatoueren gebeurde bij timmerman en bestuurslid van Losenoord in de Bakkerstraat, maar ook bij de leden en bij hem zelf aan huis. In 1948 was hij hiermee begonnen, hoewel hij slechts enige jaren lid was. Met zijn konijnen, Vlaamse Reuzen en Franse Hangoren heeft

hij menigmaal succes op tentoonstellingen gehad. Daarom was het droef, dat hij met zijn liefhebberij moest stoppen, omdat hij last van de luchtwegen kreeg.

Hij herinnerde zich nog leuke voorvallen. Eén ervan was de tocht met de bakfiets, het was in de tijd, dat activiteiten gezamenlijk met verschillende verenigingen en om beurten georganiseerd werden. In Nijkerk was er de tafelkeuring, een bakfiets volgeladen en geëscorteerd door fietsers ging op weg naar Nijkerk. De weg was smal en met bomen geflankeerd, een dikke autobus kon er maar niet langs en het wachten zat, besloot de chauffeur tot een claxonuitbarsting. Dat was even schrikken! In de bakfiets zaten ook konijnen, sommige in nette kisten en andere in kartonnen dozen. Hoewel het niet regende werden de dozen toch nat en op het laatst waren ze zelfs doorweekt. Voor de bocht van 'Salentein', het leek wel of het afgesproken werk was, verkozen enkele konijnen tegelijk de vrijheid. Dat werd konijnen vangen! Of deze dieren met prijzen naar huis gekomen zijn vermeldt de historie niet.

Al met al heeft Jan de 'P.P.V.' een warm hart toegedragen en vele activiteiten met plezier gedaan. Hij heeft zelfs een konijnevoederdepot gehad, waar hij het voer betrok bij een firma met de typische naam 'Oudgenoeg', welke in Ermelo gevestigd was.

Aan het einde van de middag kregen we de indruk, dat het praten over 'De P.P.V.' hem goed gedaan had."

[Puttense Pluimveevereniging](#)

Op 18 november 1918 werd in Huinen de Puttense Pluimveevereniging opgericht. De Eerste Wereldoorlog was een week daarvoor beëindigd en ondanks dat Nederland neutraal was gebleven waren de gevolgen van de wereldoorlog overal merkbaar. De meeste kippen waren opgeruimd vanwege gebrek aan voer. Eind september 1918 werd het

vervoersverbod en maximumprijs van eieren opgeheven. Eieren werden daarna voor recordprijzen verkocht.

In deze onstuimige tijden vond de P.P.V. haar oorsprong en heeft de tand des tijds doorstaan. Tegenwoordig bestaat deze vereniging nog onder de naam Pluimvee en Pelsdierfokker Vereniging.

Jan van 't Hek

Ik vroeg mijn vader of hij toevallig Jan heeft gekend. “Ja, die kende ik wel. Hij kwam vroeger bij ons thuis. Jan van 't Hek (waarom hij die bijnaam had wist mijn vader niet) kwam dan bij ons om konijnenoren te tatoeëren. Dan knipte hij met een tang met pennetjes in het oor en smeerde er daarna inkt in, dat bleef dan altijd zichtbaar.”

Op de vraag of hij nog meer wist te herinneren vertelde hij het volgende: “Ome Cees, Jan en Peter van 't Hek en ik hadden konijnen ingezonden voor een show in Zwolle. Ik had net mijn rijbewijs en zou rijden als we de konijnen op zouden gaan halen. Daarvoor hadden we een auto bij garage Montfrans gehuurd, een Ford Anglia. Onderweg begon plots een rood lampje op het dashboard te branden en ik reed voorzichtig naar 't Harde waar een station van de wegenwacht was. Daar werd geconstateerd dat de dynamo defect was. Omdat het een huurauto was werd garage Montfrans gebeld. Die bracht vanuit Putten een nieuwe dynamo naar 't Harde die de wegenwacht vervolgens in de auto monteerde. Ondertussen wachtten wij in een café aan de overkant waar Peter van 't Hek ons op een kop koffie trakteerde. Het werd al laat en we kwamen pas rond 23:00 aan in Zwolle. We liepen de hal in waar onze konijnen zouden moeten staan, maar alles was leeg. Geen konijn meer te bekennen, wat zullen we nu beleven!” Wat bleek, de konijnen die niet waren opgehaald waren elders ondergebracht om het weekend over te blijven, wachtend totdat hun baasjes ze zouden ophalen. Eind goed, al goed.

Prijzenregen

Dat Jan niet onverdienselijk was in het fokken van konijnen lezen we in de het "Ermelo's Nieuwsblad" van 9 oktober 1953:

"De Puttense Pluimveevereniging hield deze week een voorkeuring van jonge konijnen. De dieren werden gekeurd door de heer G.H. Cornelissen de Beer uit Apeldoorn en had een goed verloop. De uitslag van deze keuring was: Jan Aarsen, Rexen, waarvan 1 zeer goed, 1 beter goed; Klein Zilver 1 goed; Franse Hangoren 2 uitstekend, 1 zeer goed en 1 beter goed."

Dit resulteerde die dag in een groot aantal prijzen voor Jan, namelijk een "beker voor het mooiste konijn, behaald met Franse Hangoor. Krans voor het mooiste konijn op één na, behaald met Franse Hangoor. Lauwertak voor het mooiste konijn op twee na, behaald met Pool. Medaille voor het mooiste konijn grote rassen op één na, behaald met Franse Hangoor."

Razzia

De razzia in oktober 1944 ging niet aan de familie Aarsen voorbij. Twee broers van Jan zijn weggevoerd. Gerrit, 34 jaar, overleed al op 20 november 1944 in Ladelund. Johannes, slechts 17 jaar, overleed op 23 december 1944 in Neuengamme.

Bij de razzia werd het ouderlijk huis aan de Garderenseweg 22 verwoest.

“De Garderenseweg omstreeks 1935, gezien vanaf de Voorthuizerstraat in de richting van het dorp. Links vooraan pension Brandenburg, daarachter de woningen van Jan Aarsen en Jacob van den Brink. De huizen zijn vrijwel allemaal verbrand na de razzia in 1944. Op de plaats zijn wederom woningen gebouwd.”

Overlijden

Jan Aarsen overleed op 7 oktober 1999 in de leeftijd van 75 jaar. Hij ligt, samen met zijn vrouw, begraven op de Algemene begraafplaats Schootmanshof aan de Hoflaan in Putten.

